

EGÉSZ ÉS RÉSZE

VÍZI ÉS VÍZPARTI FEJLESZTŐPROGRAM

Integráció
Fejlesztés
Kaland
Tanulás
Élménypedagógia

Kedves Olvasó!

Ön egy olyan kiadványt tart a kezében, mely egy főként szabadidősporttal foglalkozó civil szervezet egy év időtartamú speciális programjáról ad tájékoztatást.

„...szabadidősporttal foglalkozó civil szervezet ...”

Egyesületünk, ezen kiadvány megjelenésekor, immár több mint három és fél évtizede foglalkozik fiatalok vízitúrázásával, vízi táborozásával.

„...főként szabadidősporttal...”

Miért is írtuk, hogy főként?

Egyesületünk fokozatosan egyre szélesebb körben jelenik meg és hasznosítja vízitúrázó ismeretanyagát gyerekek nonformális pedagógiai módszerekkel való ismeretbővítésében, készségfejlesztésében.

Tradicionalis vízparti tevékenységeink mellett, azok módszereire, tapasztalataira támaszkodva, nyári napközis vízitáborokat szerveztünk. Ezen táborozások további motivációt adtak nekünk ahhoz, hogy belevágjunk abba a programsorozatba, melynek kapcsán az Ön által jelenleg a kezében tartott könyv is elkészült. Ennek a programsorozatnak az élményei további ösztönzést adtak nekünk, hogy újabb „projektbe” fogjunk, immár átlépve városunk határait, egész kistérségünk fiataljainak nyújtunk segítő támogatást és szabadidős programlehetőségeket.

„...civil szervezet...”

Előző sorainkból már kiderült, hogy egyesületi formában működik szervezetünk. Civilként tagdíjakból, részvételi díjakból, szervezetünk számára felajánlott személyi jövedelemadó egy százalékából, pályázati forrásokból összetevődő költségvetésünkből finanszírozzuk működésünket és programjainkat. Munkánkat elsősorban

sorainkból kikerült vezetők önkéntes munkája segíti és a sok-sok pozitív visszajelzés inspirálja.

„...speciális program...”

Lelkes és elkötelezett csapatunk elhatározta, hogy sajátos nevelési igényű gyerekek számára is elérhetővé teszi az egyesületünk által nyújtott lehetőségeket. Látva környezetünkben, hogy a szabadidősportban nem található meg a sajátos nevelési igényű és a többségi gyerekek integrációja, az az elhatározás született meg bennünk, hogy egy olyan speciális programsorozatba fogunk, ami segíti a két csoport közeledését, egymás elfogadását a vízisport által.

„...tájékoztatás...”

Szeretnénk e könyvecske keretében bemutatni, hogyan jutottunk el az elhatározástól egy nagyszerű programsorozaton keresztül ezen kiadványig.

Könyvünkkel szeretnénk támpontot adni, hogy hogyan sikerült megvalósítani programunkat. Szeretnénk segítséget adni abban, hogy mi mindenre figyeljen, gondoljon aki hasonló integrációs programba fog. Megmutatjuk, hogyan zajlottak programjaink, beszámolunk tapasztalatainkról.

Reméljük tapasztalataink a kedves Olvasót is meggyőzik arról, hogy nagyon is érdemes, hasonló, integrációt előtérbe helyező programokat megvalósítani.

Kívánjuk mindenkinek, hogy a megvalósított programok nekik is olyan sokat adjanak, mint nekünk adtak.

Százhalombatta, 2010. február

Dunai Flottilla Gyermekek és Ifjúsági Vízitúra Egyesület

Tartalomjegyzék:

1. Ismerkedés...	4
Rólunk...	4
Vallomások...	5
Esélyteremtés...	6
Merjünk belevágni az újba...	7
2. A programsorozatról...	8
Kidolgozástól a programokig...	8
Milyen célokat tűztünk ki magunk elé?	8
Céljaink elérése érdekében...	8
Technikai erőforrások...	10
Humán erőforrások...	12
Azok a „piszkos” anyagi erőforrások...	13
Együttműködések...	14
A programsorozat részletes kidolgozása...	14
Toborzás, bemutatkozás...	23
A gyerekek programjai...	24
Közösségépítő, felkészítő foglalkozások	24
Intenzív, kéthetes felkészítő nyári napközis tábor	30
Ötnapos integrált vízitúra	36
Integrált foglalkozások	46
3. Eredmények...	51
A felmérések tapasztalatai...	52
Riportok...	53
Szülők mondták...	53
Gyerekszáj...	58
A megvalósítók szemszögéből...	60
4. Köszönetnyilvánítás...	63

1. Ismerkedés...

Rólunk...

A Dunai Flottilla Gyermekek és Ifjúsági Vízitúra Egyesület több mint három és fél évtizede működik Százhalombattán. Célkitűzésünk, hogy főleg iskoláskorú fiatalok számára, szervezett keretek között vízitúrázási lehetőséget biztosítsunk. Programjainkat évről-évre egy adott tevékenységcsoport köré építjük fel, hogy megőrizzük és tovább bővítsük hagyományainkat. Vízitúrázó versenyekre, evezős találkozókra megyünk a fiatalokkal, hogy megmérettessék magukat és találkozzanak hasonló érdeklődésű társaikkal, régi barátaikkal az ország minden szegletéből.

Egyesületünknel megtanítjuk a vízi eszközök használatát, a balesetmentes vízi közlekedést - mindezt játékos formában, sok kellemes élménnyel. A programok felépítésénél fontos szerepet kap a környezettudatos életmódra való nevelés is.

Vallomások...

ŐK mondják... Hárman azok közül, akik a programsorozat mindennapjaiban a szívüket, lelküket adták...

„Különösen jó érzéssel töltött el, amikor azt láttam, hogy az összes gyerek együtt játszik – valami fogócskát, nem nagy cucc – ilyenkor azt gondolhatja az ember, hogy igen, elérte a program a célját. Titokban megveregetné azoknak a vállát, akiknek a legtöbb munkája van benne, hogy mindez megvalósulhatott.”

/egy önkéntes segítő lány/

„Meleg teával a kezemben a tömeg által követelt Gólyagólya című dalocska szövegét írtam le egy lapra és hallgattam miként meséli az egyik csapat a másiknak az élményeket, izgalmakat, és nagyon nagy elégedettséggel töltött el, amikor megkérdezték: „Ugye megyünk megint?” Ezért az egy napért már megérte minden addigi fáradalom.”

/egy önkéntes segítő srác/

„A nagyobbak úgy adták át tapasztalataikat, úgy tanították a kisebbeket, hogy azok nem tanulásként, tanításként, okításként élték meg azt, hanem jó programként, élményként, közös tevékenységként. Követendő példa minden gyermekekkel foglalkozó intézménynek, alapítványnak.”

/a programsorozatot segítő gyógypedagógus/

Esélyteremtés...

A többségi társadalom tagjai, felnőttek és fiatalok egyaránt tanácsalonnak, ha sajátos nevelési igényű társukkal kerülnek kapcsolatba. Nem tudják, hogyan viszonyuljanak ilyen társaikhoz, ezért sokszor zavarukat, tanácsalanságukat akarják leplezni azzal, hogy kiközösítik őket. Ennek hatásaként a sajátos nevelést igénylők is sokszor mindenféle „mondvacsinált” indokokkal elzárkóznak a közös programok elől. A problémás helyzet elől való menekülés, megnehezíti a beilleszkedést, mindkét felet elzárva az integrált programok adta hűzóerő kihasználását.

Bizonyára felmerül a kedves Olvasóban a kérdés, hogy egy szabadidősporttal foglalkozó egyesület hogy kerül közel az integrációhoz, miért is adja fejét ilyen jellegű program megvalósítására?

Nap mint nap szembesülünk a szegregáció problémájával. Saját egyesületi mindennapjainkban szerettünk volna segítséget nyújtani azzal, hogy a folyóparton, vízi tevékenységekkel, - azaz azzal, amihez a legjobban ért kis civil csapatunk, - próbáljuk meg a sajátos nevelési igényű fiatalok integrációját segíteni, és ezáltal tegyük az elfogadásuk érdekében is.

Merjünk belevágni az újba...

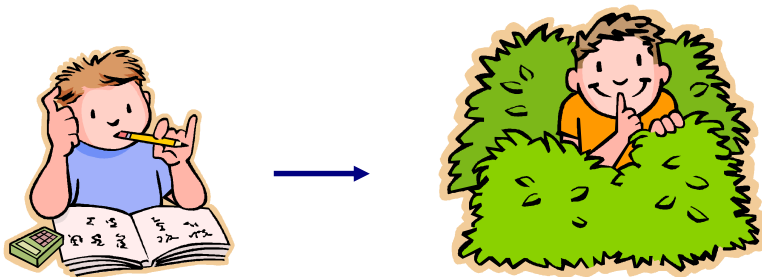

Ha vannak ötleteink, és ehhez sikerül forrást találni ne féljünk megvalósítani álmainkat, elgondolásainkat. Merjünk belevágni az újba, hiszen fontos, hogy néha megújuljunk, szolgáltatásainkat fejlesszük.

Nálunk megérett a gondolat, megtaláltuk a szükséges erőforrásokat és belevágtunk a megvalósításba. Megvalósított programsorozatunk újszerűsége abban rejlett, hogy két csoportban felkészítettük a sajátos nevelési igényű és a normál tanrendű gyerekek egy-egy csoportját közös, integrált programjaikra. A felkészítő programrészek alkalmával vízparti- és vízi tevékenységek során, elsősorban indirekt pedagógiai módszerekkel szociális-, mozgás-, kommunikációs készségeket és önismeretet fejlesztettünk. Ezen érzékenyítő programokat követően integrált, együttműködést erősítő programokat szerveztünk.

2. A programsorozatról...

Kidolgozástól a programokig...

Milyen célokat tűztünk ki magunk elé?

- Egy befogadó közösség kialakításával, a szociális kapcsolatok bővítésével segítsük a sajátos nevelési igényűek önállóságát, társadalmi beilleszkedést, valamint csökkentsük iskolai és szociális hátrányaikat.
- A többségi társadalomhoz tartozók másság iránti elfogadó attitűdjének fejlesztése.

Hosszú távú célunk volt, hogy a hátrányos helyzetű és/vagy sajátos nevelési igényű fiatalok társadalmi integrációját segítsük és, hogy emellett a célcsoporttal foglalkozó szakemberekből együttműködőbb szakmai team alakuljon ki.

Céljaink elérése érdekében...

Céljaink elérése érdekében a kidolgozás első fázisában felváltottuk a többségi társadalomhoz tartozók és a

sajátos nevelési igényűek számára szervezett egyéves, rendszeres fejlesztő foglalkozásokat nyújtó csónakházi-, evezős program tervezetét, melyben az integrációt és a környezettudatos nevelést kívántuk egyesíteni a vízparti tevékenységek segítségével.

A programtervezet kidolgozásánál több megoldási alternatívát is átbeszélünk, míg a véglegeshez jutottunk. Először felmerült, hogy csak egy-egy vízparti programot biztosítunk a sajátos nevelési igényű fiatalok számára, de ezt elvetettük, mert egy-egy alkalom kevés az eredményességhez, valamint így szegregált programot hoznánk létre.

Gondoltunk arra is, hogy megszokott működésünket nyílttá téve, integrált programokat szervezünk. Ezt a verziót azért vetettük el, mert azt gondoltuk, hogy minden felkészítés nélkül mégsem volna célszerű integrált programokat szerveznünk.

Így jutottunk el, ahhoz, hogy két (egy sajátos nevelési igényű- és egy többségi gyerekekből álló) csoportot fogunk külön-külön felkészíteni, későbbi integrált programokra.

A programsorozatot négy összetevőre bontottuk fel, melyek a következők voltak:

- közösségépítő, felkészítő foglalkozások tavasszal heti egy-egy délutánon a csónakházban, külön-külön mindkét gyerekcsoport részére,
- intenzív, kéthetes felkészítő nyári napközis tábor a csónakházban, külön-külön mindkét gyerekcsoport részére,
- ötnapos integrált vízitúra, a két gyerekcsoport közös részvételével, és
- az őszi iskolakezdéstől, heti rendszerességgel integrált foglalkozások a csónakházban, szintén mindkét gyerekcsoport közös részvételével.

Jól tudtuk, hogy minden fogyatékoság más-más speciális megközelítést igényel, ezért mielőtt a programok részletes kidolgozásához hozzáláttunk volna,

számításba vettük, hogy milyen különleges eszközökre, feltételekre lesz szükségünk a projekt során. Alaposak szerettünk volna lenni, mivel sajátos nevelési igényű fiatalokat vártunk, akik lehetnek, mozgássérültek, vakok, siketek, és bármely más problémával élők.

Technikai erőforrások...

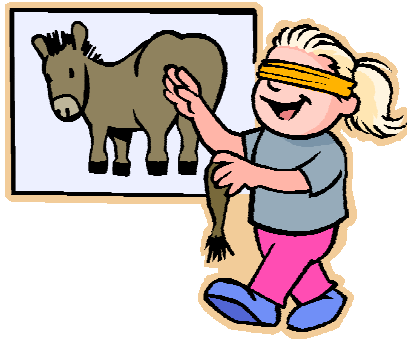
Nagyon fontosnak tartottuk, hogy akadálymentes környezet várja a hozzánk érkezőket. Átrendeztük a közlekedési útvonalak környékét és - mivel még nem rendelkezünk ilyennel -, egy akadálymentes vizesblokkot alakítottunk ki. Ahhoz, hogy a vizesblokk megfelelő minőségű legyen, sok részletre kellett odafigyelnünk. Megfelelő méretű legyen, legyenek kapaszkodók, a kapcsolók elérhető magasságra kerüljenek, stb.

Az elsajátítandó „vizes” tudományok minél színesebbé tételéhez, valamint az esetleges esős napok programjaihoz hasznos lehet egy projektor és hozzá vetítővászon, flipchart tábla így ezek is felkerültek a listánkra.

Sokat gondolkodtunk, hogyan oldhatnánk meg, hogy mozgássérült fiatalok is biztonságosan ülhessenek a csónakokban. A megoldást két speciális ülés elkészíttetésében láttuk, melyek terveihez egy régóta evező mozgáskorlátozott úr tapasztalatait, segítségét kértük, aki jó ideje használt már hasonló ülést. Az ülések ötlete szülte a következő ötletet. – A többségi társadalomhoz tartozó gyerekek felkészítésénél is használni fogjuk az üléseket, hogy átérezhessék mozgáskorlátozott társaik helyzetét egy a többségi társadalomhoz tartozók számára teljesen hétköznapi szituációban.

A halláskárosultak helyzetének szemléltetésére beszereztünk egy tour-guide rendszert, melynek segítségével a gyerekek fülébe a környezet hangjait elnyomó hangokat tudtunk juttatni, így a csónakban a fülük mellőzésével kellett együttműködniük egymással és kormányosukkal.

Voltak olyan eszközök is, amik nem anyagi kérdésen múltak, hanem csak az ötleten. Így például a gyengén látók helyzetének bemutatásához, átéléséhez nem volt másra szükség, minthogy bekössük a gyerekek szemét a csónakokban.

A programok lebonyolításához szükségesnek ítéltünk sok különböző eszközt, játékot, hogy minél játékosabbá, színesebbé tegyük a fejlesztéseket.

Fontosnak találtuk, hogy rendelkezésre álljon olyan telefon, melynek használata során egy munkatárs sem gondolkodik el azon, hogy ki fogja állni a költségeket, telefonáljon, vagy sem. Így nem okozott problémát a folyamatos kapcsolattartás a szülőkkel. Másfelől úgy éreztük, hogy jól jöhet bármilyen probléma gyors, frappáns kezelésénél is.

Humán erőforrások...

Papírjainkon már körvonalazódtak céljaink, elkészült a programtervezetünk váza, meghatároztuk technikai erőforrás szükségleteinket. Itt volt az idő, hogy átgondoljuk, hogy hányan és kik tudnak megvalósítani egy ilyen programsorozatot.

Elképzelésünk szerint mindkét csoport létszáma harminc fő.

Tekintettel a programsorozat hosszára, a résztvevő gyerekek összetételére, valamint arra, hogy vélhetően egyikük sem vízitúrázott még, a következőképpen gondoltuk a lebonyolító csapat összetételét:

- három gyógypedagógus,
- két érettségi előtt álló önkéntes egyesületi tagunk, és
- három felnőtt egyesületi vezető,

valamint az integrál vízitúrán további

- négy érettségi előtt álló önkéntes egyesületi tagunk, és
- három felnőtt egyesületi vezető.

Azok a „piszkos” anyagi erőforrások...

Minden projekt életében ez az a pont, amikor a szárnyaló gondolatok síkjáról át kell lépni a való világba.

A való világba való átlépés utáni feladatokat azért még meghatároztuk:

- anyagi források megteremtése, majd miután ez a kulcsfontosságú probléma megoldódik, jöhet a többi teendő:
- együttműködések megkötése,
- a megfelelő munkatársak megtalálása, felkérése,
- a programsorozat részletes kidolgozása, az eddig megálmodott „váz” felöltöztetése,
- résztvevők felkutatása, kiválasztása és
- a programok megvalósítása.

Projektünkhöz pályázati úton sikerült támogatást találnunk, tehát jöhetnek a tényleges megvalósítás feladatai.

Együttműködések...

A programsorozat első szakasza az előkészítés volt, melyben első lépésként megkezdtük az együttműködések kialakítását. Felkerestük városunk azon iskoláját, ahova sajátos nevelési igényű és többségi tanulók is járnak. Ez az iskola lett legfőbb partnerünk, ennek Eltérő Tantervű Tagozatán tanító gyógypedagógusok közül lettek hárman programsorozatunk segítői. Felkerestük az olyan egyesületeket, alapítványokat is a városban, melyek sajátos nevelést igénylő fiatalokkal foglalkoznak.

A Városi Önkormányzattal is együttműködést alakítottunk ki. Az együttműködés keretében térítésmentesen használhattuk programsorozatunk konferenciáihoz a díszteremet. Városunk Ifjúsági és Sport Bizottsága az Esélyegyenlőségi Pályázati Alapból anyagi támogatást nyújtott a programsorozat megvalósításához.

A programsorozat részletes kidolgozása...

Pályázati Szerződésünk megkötése után, az abban vállalt kötelezettségeinknek megfelelően nekiláttunk a programsorozat részletes kidolgozásának. Harminc sajátos nevelési igényű és harminc többségi fiatal számára kezdtük el a programok tervezését. Számoltunk a későbbi lemorzsolódással, így azt tűztük ki célul, hogy a programsorozaton húsz-húsz gyermek vegyen részt végig. A programsorozaton a gyerekek térítésmentes vehettek részt, ezért a résztvevőkkel és szüleikkel együttműködési megállapodás megkötését láttuk szükségesnek.

A programsorozat foglalkozásainak összeállításakor fontosnak tartottuk, hogy legyen egy vezérfonala, egysége a találkozásoknak, ami motiválja a gyerekeket a

folyamatos részvételre. Egy kalózkodás történet köré fűztük fel a találkozások témáit.

A „kalózkodás” vizes ismeretek átadásának ütemét a sajátos nevelési igényű tanulók általunk elképzelt haladásához igazítottuk azért, hogy egyforma tudással rendelkezzen a két csoport a közös, integrált programok kezdetekor. El szeretnénk volna kerülni azt, hogy a sajátos nevelési igényű gyerekek hátrányban legyenek, az esetleges lassabb haladás miatt.

A „vizes” tudásanyag elsajátítása mellett, a többségi csoport foglalkozásaira érzékenyítő „tréningeket” is terveztünk, hogy elfogadóbbá váljanak sajátos nevelési igényű társaikkal szemben. Ezekhez speciális eszközök használatát is terveztük. Különböző játékokkal és eszközökkel terveztük minél több fogyatékoság érzékeltetését a résztvevőkkel, hogy átélhessék, mit érezhetnek sajátos nevelési igényű társaik.

Elterveztük, hogy minden résztvevő kap egy kis mappát, amibe a „kalózkodás” közben tanultak emlékeztető füzetlapjait gyűjtheti. A lefűzött lapokból a program végére egy szép emlék, egy hasznos lapozgatnivaló állhat így össze.

A tervezett programsorozat négy összetevőjét a következő szempontok figyelembevételével állítottuk össze:

1. Közösségépítő, felkészítő foglalkozások tavasszal heti egy-egy délutánon a csónakházban, külön-külön mindkét gyerekcsoport részére.

A gyerekek ismerjék meg egymást, a csónakházi rendet, a csónakokat és azok tartozékait. Tanulják meg a csónakok bepakolását és a csónakok mozgatásával és az evezéssel kapcsolatos vezényszavakat.

Tanuljanak meg mindkét csónaktípusban evezni, ismerjék meg a kikötéshez használatos csomókat és a csónakok takarításának fogásait, valamint az alapvető vízi közlekedési szabályokat és jelzéseket. Legyen uszodai foglalkozás, úszástudás felméréssel.

2. Intenzív, kéthetes felkészítő nyári napközis tábor a csónakházban, külön-külön mindkét gyerekcsoport részére.

A gyerekek a kétszer öt napos napközis jellegű táborban sok játékos, mozgásos program segítségével sajátítsák el a

túrázáshoz szükséges elméleti és gyakorlati tudásanyagot.

Napról napra evezzenek kicsit többet, hogy majd az integrál vízitúrán könnyen menjen a folyamatos evezés. A többségi gyerekeknél legyenek további érzékenyítő programok. A napi programok, a mindennapi „fix keretmodulok” mellett fél órás modulokra tagolódjanak, hogy a nap változatos legyen a gyerekek számára. A modulos felépítést ki tudjuk használni arra is hogy kis létszámú, hatékony csoportokban, forgószínpad-szerűen tudjunk a gyerekekkel foglalkozni. Az egyes programok időtartama lehet akár több modulnyi is.

A napi „fix keretmodulok” a következők legyenek:

9:00-9:30 érkezés, reggeli készítés. Programismertetés

9:30-10:00 reggeli

10:00-12:00 délelőtti programok félórás modulokban

12:00-12:30 ebédre készülés (ezt a keretmodul tartalék időkeretnek is jó, ha valamiért esetleg csúszik a délelőtti modulok valamelyike)

12:30-13:00 ebéd

13:00-13:30 szabadprogram

13:30-15:00 délutáni programok félórás modulokban

15:00-15:30 uzsonnára készülés (ezt a keretmodul szintén tartalék időkeretnek is jó, ha valamiért esetleg csúszik a délutáni modulok valamelyike)

15:30-16:00 uzsonna, a nap értékelése

A keretmodulok közé illesztett programok felépítése a következő legyen:

Délelőtt:

- 1.-2. modul: evezés
3. modul: „vizes mesterség”
4. modul: 3. modulhoz kapcsolódó játék

Délután:

1. modul: érzékenyítés, önismeret fejlesztés
2. modul: játék, sport, kézműves foglalkozás
3. modul: „kalózvadász” feladatok

A „kalózvadász” kerettörténet folytatódjon és a modulok programjai a következőket tartalmazzák:

Délelőtti modulok:

<u>„vizes mesterség”</u>	→	<u>hozzá kapcsolódó játék</u>
vízi jelzések, -táblák megismerése		Kalóz kincses térkép részeleinek megkeresése, összeillesztése, ragasztása
Térképolvasás ismeretei		titkosírással készült kincses térkép megfejtése
egészségügyi ismeretek elsajátítása		„egészségügyi activity”
Tűzrakás alapjai		pásztortűzrakó verseny
sátorverés tudománya		Ki tud szebb sátrat állítani?
hajóscsomók tanulása		csomótábla készítés
vízi túra felszerelése		„Robinsonok iskolája”

Délutáni modulok:

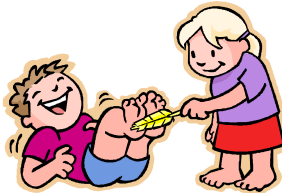
kalózkodás zászló készítés, kézműves foglalkozás, speciális csónakülés kipróbálása, tour-guide rendszer kipróbálása, bekötött szemmel evezés, egy kézzel evezés, láb alatt labdával evezés, daltanulás, kalózkodás kvíz, élővilág-„nap”, környezetvédelmi-„nap”, kalózkodás vetélkedő.

3. Ötnapos integrált vízitúra, a két gyerekcsoport közös részvételével.

A túra útvonal kiválasztásánál ügyelni kell arra, hogy ne legyenek túl nagy távok, könnyen teljesíthető legyen a szinte kezdő csapat számára. A táborhelyeknél legyen lehetőség fedett helyre, hogy eső esetén is tudjunk programot biztosítani.

A nagy létszám miatt szükséges kísérő autó, hogy egyszerűbb legyen a beszerzés az étkezésekhez, illetve betegség esetén az orvoshoz jutás.

A tábor előtt a szülőket részletesen tájékoztatni kell annak menetéről. A szülőktől ismét meg kell tudjuk, hogy fürödhet-e szabad vizekben gyermeke, kell-e neki mentőmellény a csónakban, van-e gyógyszerallergiája, szed-e gyógyszert, hátha változás történt. Kérjük orvosi igazolást arról, hogy közösségbe mehet-e a gyermek. Frissítsük fel a szülők elérhetőségeit tartalmazó adatbázisunkat.

Az integrációt szem előtt tartva mindig vegyesen osszuk be a két csoportot sátrakba, csónakokba, csapatokba, stb. A vezetők közt előre osszuk ki a feladatokat, jelöljük ki a felelősöket. A nagy létszám miatt fontos, hogy mindig mindenki tudja mi a feladata. Készüljenek a feladatokról leírások.

A vízitúrán a sok feladatból a táborlakó gyerekek is vegyék ki a részüket. A legfontosabbak a főzés és az éjjeli őrökös.

Előre el kell osztani, hogy ki mikor milyen posztot tölt be. Célszerű az őröknek, a főzéssel foglalatoskodóknak, az egy csónakban evezőknek megkülönböztető jelvényeket, nyakkendőket tervezni.

A táborállítás és -bontás gyorsabbá tétele érdekében minden felnőtt kísérő kapjon egy sátornyi gyereket, akikre figyelnie kell, segítenie mindenben őket. A gyerekek is a hozzájuk kijelölt személyhez fordulhatnak problémáikkal.

Integrált túra programjai közt kapjon helyet:

- táborrend, sátorbeosztás, hajóbeosztás ismertetése
- ismerkedős játékok, hogy a két csoport gyorsabban megismerje egymást
- táborállítás
- főzés és ételkészítés
- fizikai erőnlét felmérése
- próbaevezés még az első evezős táv megtétele előtt, hogy az egy csónakban ülő gyerekek összeszokjanak
- túranyitó tábortűz: éneklés, elsőtúrás tréfás próbatételek

- reggeli torna
- táborbontás, csónakok bepakolása
- evezés közben az élővilág tanulmányozása
- játékok, sportjátékok
- tábortűzi táncos mulatság
- szabadprogramok
- „vizes mesterség”-beli ismeretek további bővítése
- szabad vizekben fürdés
- strand vagy mozi
- táborzáró kalózbál

4. Integrált foglalkozások, az őszi iskolakezdéstől, heti rendszerességgel.

Az integrált túra után legyen pár hét szünet a programban, hogy a gyerekek készülhessenek az iskolakezdésre valamint, hogy mi is előkészülhessünk a szeptemberi integrált programokra.

A gyerekeket készítsük fel arra, hogy szívesen integrálódjanak egyesületünk mindennapjaiba. Ennek érdekében a szeptembertől a programsorozat végéig tartó programok egyezzenek meg a szokásos egyesületi programjainkkal. Amíg az időjárás engedi, tartsuk a foglalkozásokat az addig megszokott helyszínen.

Tervezetten október közepétől tartsuk a programokat partneriskolánk egyik tantermében. A tantermi foglalkozások során a gyerekek, a kalózvadász történet folytatásaként, „szenvedjenek hajótörést és vetődjenek egy lakatlan szigetre”. A szigeten éljenek át különféle kalandokat és oldjanak meg mindenféle problémákat a túlélés érdekében.

Ezen program kapcsán a feladatok segítsék elő a hajózás, a természet és a nomád élet még teljesebb megismerését.

Az őszi integrált programok közt kapjon helyet:

A csónakházban:

- evezés
- elméleti ismeretek felelevenítése
- mozgásos, sportos játékok
- játékos vetélkedő
- uszodai foglalkozás, az úszástudás ismételt felmérésével és játékkal
- fizikai erőnlét ismételt felmérése
- vízparti programokat lezáró programelem utolsó vízre szállással, kalózvadászok „avatásával”, az elmúlt fél év eseményeinek felelevenítésével
- csónak karbantartási munkálatok

Az iskolában, a „lakatlan-sziget”-en:

- ügyességi játékok
- „Robinsonok iskolája”, nem csak a történet miatt, hanem hogy lássuk, hogy egy olyan feladattal hogyan boldogulnak a gyerekek, amit már egyszer megoldottak
- tájékozódási és térkép ismeretek
- egészségügyi ismeretek bővítése
- hajók hangjeleinek megismerése
- állatok lábnyomainak megismerése
- napóra készítése
- tűzrakás és tűzoltás szabályainak felelevenítése

régi egyesületi tagjainkkal közös programokon:

- bowling kupa
- nyári élmények felelevenítése
- játékos vetélkedők

Toborzás, bemutatkozás...

Projektünkkel Százhalombattán élő 10-14 éves korú sajátos nevelési igényű fiatalokat és azonos korú többségi társaikat céloztunk meg.

A gyerekek toborzásához készítettünk színes, mókás szöveggel ellátott plakátokat, szórólapokat, ami figyelmüket felkelti. Intézményvezetők, osztályfőnökök számára rövid leírást készítettünk a projektről, hogy tájékoztatni tudják a gyerekeket és szüleiket.

A toborzásnál nagy segítségünkre voltak együttműködő partnereink, akik saját intézményeikben hirdették a programot.

Azért, hogy a célcsoport és szüleik minél szélesebb körben értesüljenek programunk lehetőségeiről, tájékoztatóinkkal megkerestük a városban lévő általános iskolák intézményvezetőit, interjút adtunk a Városi TV-nek. A programsorozatról cikket jelentettünk meg a városi újságban, riport hangzott el a városi rádióban, valamint a városi képújságban megjelentettük a jelentkezés feltételeit, határidejét.

Egyik partnerszervezetünk konferenciájának záró előadásaként, pár percben bemutattuk programsorozatunkat egy sajátos nevelési igényűekkel foglalkozó szakmai közönség előtt is.

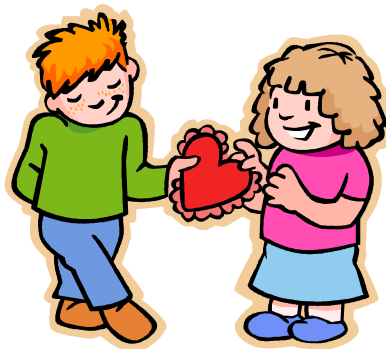
Programsorozat-indító konferenciát rendeztünk, ahova meghívtuk a városi intézmények vezetőit, gyógypedagógusokat, diákokat, szülőket. Ezen rendezvényen részletes előadást hallhattak az érdeklődők a programsorozatról, megismerhették az egyesületünk korábbi munkáját, valamint alkalmuk nyílt kérdéseiket feltenni.

A gyerekek programjai...

Közösségépítő, felkészítő foglalkozások

tavasszal heti egy-egy délutánon a csónakházban, külön-külön mindkét gyerekcsoport részére.

A korábban már leírt szempontrendszer szerint összeállított másfél órás foglalkozásokon az alapvető „vizes” tudnivalók átadására, az evezéstanulásra, valamint a gyerekekkel való ismerkedésre helyeztük a hangsúlyt.

A közösségépítő, felkészítő foglalkozások május első hetében indultak, keddenként a többségi, szerdánként pedig sajátos nevelési igényű gyerekek érkeztek hozzánk.

Annak ellenére, hogy milyen sok helyen próbáltuk propagálni a programsorozatunk nyújtotta lehetőségeket, mindkét csoportba csak huszonöt-huszonöt gyerek jelentkezett a tervezett harminc-harminc helyett.

A gyerekek szüleitől írásban megkérdeztük, hogy gyermekük evezhet e mentőmellény nélkül vagy sem.

A hét alkalomból álló közösségépítő, fejlesztő szakasz programjai:

1. alkalom

Ismerkedés egymással és a helyszínnel.

program:

- o megvalósítók bemutatkozása a szülőknek és a gyerekeknek, szerződések aláírása a gyerekekkel és a szüleikkel
- o ismerkedős játékok (Tulajdonságok a lufin, Csoport első érzései, A rádiótól jöttem, Névgombolyító)
- o ismerkedés a Dunával kenuban

2. alkalom

Uszoda.

program:

- o úszástudás felmérése 2 pályán 1-1 úszó, időmérés 50 m-es távon
- o játékos feladatok (vízbeérkezések gyakorlása, eszközös feladatok csoportosan, feladatok labdával párban, feladatok kukaccal)

3. alkalom

Csónakházi rend, csónakok felszerelése.

program:

- o csónakházi szabályok ismertetése (hová tegyék a holmijukat, nem biciklizünk a csónakház területén, szemetet szelektíven gyűjtjük, mi hol található /mosdók, konyha, stb./)
- o csónakok „bemutatása”
- o csónakok felszereléseinek helye (melyik csónaknak hol vannak a felszerelése, melyek azok /evezők, fenékrácsok, kötelek, mentőgyűrűk/)
- o evezéstanulás kenuban és őrsi csónakban
- o csónakmosás módjának elsajátítása (eszközök helye /szivacsok, csónakbakok/) Mint a lovardában - aki lovagol, az lovat is csutakol. Itt - aki evez, annak csónakot kell mosnia.

4. alkalom

Csónakok bepakolása, vezényszavak.

program:

- o kenu, őrsi csónak bepakolásának tanulása (Ezt a műveletet azért fontos elsajátítani, hogy megtanulják a különböző csónakok kötelező felszereléseinek és tartozékainak helyes elhelyezését. Egy fő mutatja a kenu bepakolási módját, kettő pedig az őrsi csónakét, majd irányítással a gyerekek gyakorolják.)
- o vezényszavak a hajóban (Evezéshez felkészülni, evezés állj, tarts be, hátra evezés, esetleg tisztelgés. A csónak biztonságos haladásához nagyon fontos, hogy mindenki tisztában legyen a vezényszavak jelentéseivel.)
- o borulás esetére vonatkozó szabályok ismertetése (ne próbáljanak kiúszni a partra, ne próbáljanak visszamászni a csónakba, csónakba kapaszkodva várják meg a segítséget)
- o evezéstanulás kenuban
- o csónakmosás

5. alkalom

Kötélkezelés.

program:

- o kötél összetekerésének elsajátítása (Azért fontos, hogy ne legyenek gubancosak a kikötőkötelek, könnyen kezelhetőek legyenek.)

- o hajós csomó megtanulása (Ez a csomó a legfontosabb, arra szolgál, hogy gyorsan és könnyen eloldhatóan ki tudják kötni a csónakot.)
- o evezés gyakorlása kenuban
- o csónakmosás

6. alkalom

Fontos vízi közlekedési jelzések, -táblák.

program:

- o vízi közlekedés szabályai
- o hajózó út jelzései (bóják, parti jelek, vízi rendőrség, folyamkilométer tábla, áthaladni tilos tábla, köteles komp, duzzasztómű, kikötni tilos)
- o evezés gyakorlása őrsi csónakban
- o csónakmosás

7. alkalom

Nyílt nap.

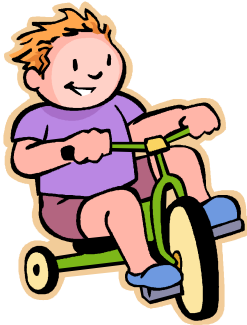
Erre az alkalomra meghívtuk a gyerekek szüleit és minden programunk iránt érdeklődőt, valamint a helyi médiát. Szerettük volna, ha betekintenek abba a munkába, ami nálunk zajlik. Bárki részt vehetett a gyerekek programjain, kipróbálhatta magát a feladatokban.

program:

- o megjelentek köszöntése, pár szó a programsorozatról
- o a már elsajátított tudás bemutatása játékos formában (Memóriakártyás játék a csónakok felszereléseiről)
- o evezés gyakorlása őrsi csónakban
- o csónakmosás
- o kötetlen beszélgetés az érdeklődőkkel a program további részéről (látogatókban felmerült kérdések megválaszolása, ismerkedés a szülőkkel)

A közösségépítő, felkészítő foglalkozások legfőbb tapasztalatai:

A sajátos nevelési igényű csoport sok tagjánál probléma volt, hogy hogyan jussanak el a csónakházba. Ennek megoldásában a gyógypedagógusok segítettek, akik megszervezték a csapat együttes eljutását a csónakházba biciklis és gyalogos módon.

Több gyereknél is előfordultak kisebb késések más, főleg napközis elfoglaltságaik miatt. A foglalkozásokra szánt másfél óra rövidnek bizonyult. Beláttuk, hogy hagyományos egyesületi munkánk során régóta alkalmazott két-három órás foglalkozások lettek volna a leghatékonyabbak. Ennek ellenére nem változtattunk, mert a gyerekek és szüleik minden tájékoztató anyagában így szerepelt és nem akartunk zavart kelteni azzal, hogy megváltoztatjuk a programok kezdő és befejező időpontját. Amúgy is, mire láttuk, hogy ezek a problémák nem egy-egy alkalomra vonatkoznak, már túl voltunk a hét alkalom felén.

A tervezésnél figyelmen kívül hagytuk, hogy májusban vannak az osztálykirándulások, ebből is adódtak hiányzások. A hiányzó gyerekek szüleit minden alkalommal felhívtuk, hogy nyomon tudjuk követni miért nincs jelen a gyereke, valamint, hogy a szülők lássák, hogy fontos számunkra, hogy a gyerek részt vegyen a programon.

A sajátos nevelési igényű gyerekeknek sokkal többször, érthetően, egyszerűen kell elmondani az utasításokat, a feladatokat. Megerősítést kell kérni tőlük, hogy tudják-e hogy mit kell tenniük, vissza kell mondatni velük, hogy mire emlékeznek ők!

A foglalkozások után minden alkalommal leültünk megbeszélni az aznapi tapasztalatainkat. Ezeken a rövid megbeszéléseken az értékeléseket követően egyeztettük, hogy a következő alkalommal mit kell másként csinálnunk, mire kell nagyobb hangsúlyt fektetnünk. Így a tervezett programjainkat folyamatosan, rugalmasan alakítottuk. A lebonyolító csapat tarsolyában mindig volt „esőprogram”.

Intenzív, kéthetes felkészítő nyári napközis tábor a csónakházban, külön-külön mindkét gyerekcsoport részére.

Az intenzív felkészítés a nyári szünetben zajlott, külön a két csapat részére. A résztvevők 10 napos napközi jellegű táborban folytathatták az ismerkedést a vizes élettellel, a „kalózvadászattal”.

Minden nap 9 órától 16 óráig tartott a program a csónakházban.

A gyerekekkel három gyógypedagógus, egy diploma előtt álló pedagógus, két érettségi előtt álló középiskolás, és a projektmenedzser foglalkozott a tábor ideje alatt.

A tábor megkezdése előtt részletesen megterveztük a programot, minden feladatot elosztottunk egymás között, minden modulnak, előadásnak volt egy felelőse, hogy olajozottan menjen a program.

Az intenzív felkészítés szakaszban leginkább a túrázáshoz szükséges elméleti és gyakorlati tudásanyag átadására helyeztük a hangsúlyt. Minden nap eveztünk, aminek távját napról napra növeltük, hogy a gyerekek hozzáedzödjenek a kitartó evezéshez az integrált túráig. Mindezek mellett más sportok és játékok is helyet kaptak a programban. A többségi gyerekeknél folytattuk az érzékenyítő programokat is.

A programok kiválasztásánál fontos szempont volt, hogy folytatódjék a „kalózvadász” kerettörténet. A gyerekek motiválására bevezettük a „kalózvadász pengőt”. Jó teljesítményért, ügyességért pengő járt. A legtöbb pengőt összegyűjtő gyerek a tizedik napon ajándékot kapott. A gyerekek pengőik gyarapodását egy kifüggesztett táblán követhették.

A naprakészség és az időközben felmerülő esetleges problémák gyors megoldásának érdekében a tábor első napjaiban minden nap után rövid megbeszélést

tartottunk, a későbbiekben már elég volt heti egy-két megbeszélés is.

Az egyes napok programját, a korábban leírt szempontrendszernek megfelelően modulszerűen építettük fel. A keretmodulok megteremtették az állandóság, kiszámíthatóság érzését, a közénk illesztett különböző jellegű programmodulok pedig biztosították a rugalmasságot, a változatosságot.

A tíz napból álló intenzív felkészítő nyári napközis tábor keretmoduljai:

- 9:00-9:30 érkezés, reggeli készítés. Programismertetés.
- 9:30-10:00 reggeli
- 10:00-12:00 délelőtti programok félórás modulokban
- 12:00-12:30 ebédre készülés (Ezt a keretmodul tartalék időkeretként is jól tudtuk használni, amikor valamiért csúszott a délelőtti modulok valamelyike.)
- 12:30-13:00 ebéd
- 13:00-13:30 szabadprogram
- 13:30-15:00 délutáni programok félórás modulokban
- 15:00-15:30 uzsonnára készülés (Ezt a keretmodult szintén tartalék időkeretként is jól tudtuk használni, amikor valamiért csúszott a délutáni modulok valamelyike.)
- 15:30-16:00 uzsonna, a nap értékelése

A tíz napból álló intenzív felkészítő nyári napközis tábor délelőtti és délutáni programmoduljai:

A többségi csoport programjában helyet kapott egy egész napos Kis-Dunai madár les, valamint egy másik teljes napos kirándulás az Ability parkba.

A gyerekek a Kis-Dunai program során megleshettek megannyi vízimadarat természetes élőhelyükön, és ízelítőt kaptak abból, hogy milyen is egy esős, bőrig ázó vízitúra nap.

Egy valamit mindannyian profitáltunk – a gyerekeknek többé nem kellett mondogatnunk, hogy otthon ne feledjék az esőkabátjaikat, mert bármikor eleredhet az eső!

Az Ability parkban nagyon jól érezték magukat, önfelelt játék közben élték át a fogyatékkal élők élethelyzeteit.

A sajátos nevelési igényű csoportnál maradt két plusz napunk. A két napot náluk arra használtuk, hogy a vízitúrázói ismeretek megszerzése terén ne maradjanak el többségi társaiktól.

Délelőtti programmodulok:

1.-2. modul: evezés

Kenuban és őrsi csónakban is eveztek a gyerekeket, de a kenura több időt szántunk, hogy megszokják az ötnapos túrára.

Naponta próbáltuk növelni a távokat, hogy egyre többet tudjanak kitartóan evezni.

A többségi csoportnál evezés közben is tartottunk érzékenyítő feladatokat, játékokat (bekötött szemmel evezés, egy kézzel evezés, tátogva utasítást adva értsék meg mit kell csinálniuk, speciális ülésben evezés labdával a lábuk alatt, tour-guide rendszer használata)

3. modul: „vizes mesterség”

(vízi közlekedési jelzések, -táblák, egészségügyi ismeretek, tűzrakás alapjai, sátorverés, térképolvasás, élővilág-nap, vízi túra felszerelések /egyéni és közös/)

4. modul: 3. modulhoz kapcsolódó játékok

(vízi közlekedési táblák, -jelzések felismerése, egészségügyi activity, pászortűzrakó verseny, sátorállító verseny, több állomásos térképolvasó vetélkedő, mikroszkópos vízvizsgálat /Duna-víz, csapvíz, ásványvíz/, milyen élőlény van a képen?, „Robinsonok” iskolája)

Délutáni programmodulok:

1. modul: érzékenyítés és önismeret fejlesztés játékok segítségével

(Tükörkép, Simon mondja, Keresd a helyed, Mi változott meg?, játékok bekötött szemmel, mindennapi cselekvések kipróbálása egy kézzel /kenyér vajazás, öltözés/)

2. modul: játék, sport, kézműves foglalkozás

(fonás, csomótábla készítés, foci, kosárlabda, krikett, kidobó, labdajátékok, társasjátékok, daltanulás)

3. modul: „kalózkodás” feladatok

(kincses térkép részleteinek megkeresése, titkosírással készült kincses térkép megfejtése, kalózkodás zászló készítés, kalózkodás kvíz, kalózkodás vetélkedő)

Az intenzív, kéthetes felkészítő nyári napközis táborok legfőbb tapasztalatai:

A programok során jónak bizonyult a kisebb csoportok kialakítása, ügyelve arra, hogy a rendetlenkedésre hajlamos gyerekek külön csoportokba kerüljenek.

A többségi gyerekek nagyon együtt érzőek voltak a fogyatékkal élőkkal szemben az Ability parkban tett kirándulás során.

A „kalózvadász pengők” bevezetése jó ötletnek bizonyult. Versengtek a pengőkért.

Jó volt, hogy mindig rendelkezünk esőprogrammal, így rugalmasan tudtuk kezelni az ilyen okból szükségessé váló programváltozást.

A sajátos nevelési igényű gyerekeknél több időt kellett szánni az evezés gyakorlására, fontos volt az evezés közbeni motiváció, mert kevésbé voltak kitartóak, gyorsabban elfáradtak.

Ötnapos integrált vízitúra, a két gyerekcsoport közös részvételével.

Az integrált vízitúra tervezésénél sok szempontot kellett számításba vennünk.

Aki szervezett már több mint ötven fős, olyan vízitúrát, ahol a résztvevők teljes ellátást és folyamatos programot kapnak, az tudja, mások pedig gondoljanak bele, hogy ez mi mindennel jár!

Induló táborhelyre utazás és a felszerelések odajuttatása, majd a túra végén ugyanezen logisztikai feladatok hazáig.

(csak a nagyobb terjedelmű felszerelések: 9 db 6 méter feletti hosszúságú csónak és ezek tartozékai, 11 db négy személyes sátor /fiúknak, lányoknak, konyhának külön/, 2 db hatszemélyes sátor a vezetőknek, 50 fő feletti létszám számára alkalmas főzőfelszerelés /edények, gázégők, gázpalackok, összecsucskható asztalok és ülőalkalmatosságok/, mosogatáshoz szükséges felszerelések, előre megvásárolt tartós főzési alapanyagok, flipchart tábla, labdák, mentőmellények, pót hálózások és -aláfekvők)

A túra útvonalának kiválasztásánál fontos volt, hogy ne legyenek túl nagy távok, könnyen teljesíthető legyen az „elsőtúrás” csapat számára.

A táborhelyek kiválasztásánál fő szempont volt, hogy legyen fedett hely, ahol eső esetén is tudunk programot biztosítani.

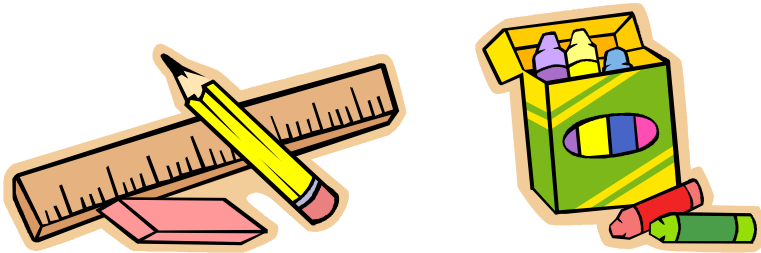
A választásunk egy Kis-Dunai útvonalra esett, Dunavarsány, Dunaharaszti és Csepel táborhelyekkel.

Mindhárom táborhely ismerős vízcapatok csónakházai voltak. A régi ismeretségekből fakadó segítőkészségüknek köszönhetően nem kellett saját csónakjainkat és azok felszereléseit magunkkal vinnünk. A szükséges csónakok nagyobbik részét és a fuvarozáshoz használt tréler csepeli barátainktól kaptuk kölcsön. A maradék csónakot dunavarsányi barátaink bocsátották rendelkezésünkre. Azzal, hogy a túra két

végpontjáról származó csónakokat tudtunk használni, a csónakokkal kapcsolatos logisztikai feladataink jelentősen csökkentek.

Szokásunktól eltérően kísérő autó mellett döntöttünk a nagy létszám miatt. Nagy segítséget jelentett ez a felszerelések, csomagok indulási táborhelyre történő- és hazaszállításában. Gyorsná, egyszerűvé váltak a beszerzések az étkezésekhez, illetve megadta nekünk azt a biztonságérzetet, hogy egy beteg gyerekkel azonnal gond nélkül orvoshoz tudunk jutni.

Az autóban biztonságosan el tudtuk helyezni, így magunkkal vihettük műszaki eszközöket, mint például magnó, ami sokszor segített a jó hangulat teremtésben, valamint laptop, amire a hatalmas mennyiségű elkészült fényképet tudtuk feltölteni. Volt nálunk nyomtató is, hogy a programokhoz tudjunk nyomtatott anyagokat készíteni.

Könnyen belátható az is, hogy ha a napközis táborban a fele csapat mellé kellett nyolc vezető, akkor itt ez nem volt elegendő, már csak a csónakok számát tekintve sem, melyek mindegyikében gyakorlott kormányosra volt szükség. A tábor lebonyolításakor tizenöten serénykedtünk a gyerekek körül.

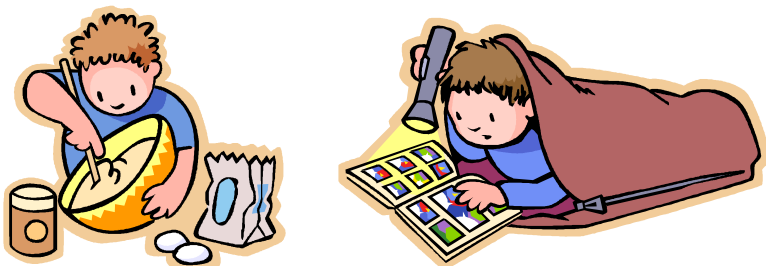
A túra programját itt is előre megterveztük és az intenzív felkészítésnél már bevált módszert alkalmazva előre kiosztottuk a feladatokat, kijelöltük a felelősöket. A nagy létszám miatt fontos volt, hogy mindig minden vezető tudja mi a feladata.

A tábor előtt szülői értekezletet tartottunk, ahol minden szülővel ismét kitöltöttünk egy adatlapot, hogy fürödhet-

e a Kis-Dunában a gyermeke, kell-e neki mentőmellény, van-e gyógyszerallergiája, szed-e gyógyszert, valamint ismertettük a túrával kapcsolatos tudnivalókat.

A sátor- és csónakbeosztásnál vegyesen osztottuk el a két csoportot. Ismerve az összes gyereket igyekeztünk úgy elosztani őket, hogy a lehető legjobban érezzék magukat.

A vízitúra feladataiból a gyerekeknek is ki kellett venni a részüket. A legfontosabbak a főzés, ételkészítés és az éjjeli őrökös, amiket mókás elnevezésekkel igyekeztünk érdekesebbé tenni a gyerekek számára. Így a konyha körül tüsténkedő csapat tagjai voltak a séfek, az őrök pedig az álommanók.

Előre beosztottuk, hogy melyik gyerek mikor lesz séf és álommanó. A séfek és az álommanók egész nap kitűzött viseltek. A „dolgozókhöz” mindig csatlakozott egy felnőtt vezető is, aki segítette, irányította őket.

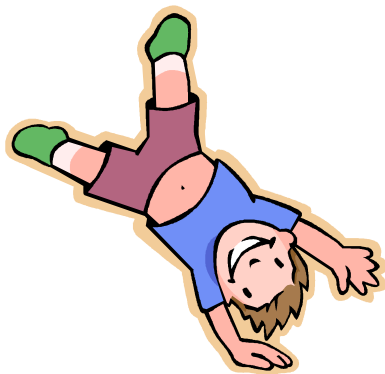
Azért, hogy a táborállítás és -bontás gyorsabban haladjon minden felnőtt kísérő kapott egy sátornyi gyereket, akikre figyelt, akiket segített mindenben.

Az ötnapos integrált vízitúra programjai:

7:30-kor kezdtük a napjainkat a séfek ébresztőjével,
majd ők 8:00 órától a reggeli elkészítésével
foglalkoztak.

8:00 órakor zendült fel minden nap az ébresztő!

8:10-től zenés reggeli tornát tartottunk,

majd a reggeliig mindenki meg tudott mosakodni
és össze tudta pakolni a holmiját.

13:00 és 14:30 közötti időszakban ebédeltünk a napi
programok függvényében.

18:30-kor vacsoráztunk minden nap, amit az esti rutinok
követtek.

19:00 órától mentek a gyerekek zuhanyozni, tisztálkodni.

20:00 órakor kezdődött minden este az elmaradhatatlan
tábortűz.

22:00 órakor csendültek fel a takarodó dallamai.

Augusztus 10. (hétfő)

Találkozó a különjáratos busz indulóhelyénél

Utazás Dunavarsányba (utazás alatt aznapi séfek és
álmomanók kiválasztása /táborrend, sátorbeosztás,
hajóbeosztás ismertetése/)

Érkezés Dunavarsányba

Táborállítás (közben ebédfőzés)

Fizikai erőnlét felmérés (a vállövi és a karizmok erő-állóképesség mérése – fekvőtámasz, combizom erő-állóképesség mérése – guggolás, hátizom erő-állóképesség mérése – hason felsőtest megemelése, a csípőhajlító és has-izom erő-állóképesség mérése-felülés, alap állóképesség mérése – futás,

Ismerkedős játékok (Dobom a labdát, mondom a neved!, Névismétlő, Névgombolyító)

Próbaevezés (Két okból tartottuk fontosnak – egyfelől azért, hogy ne teljen el egy nap sem evezés nélkül a táborban, - másfelől azért, hogy megtanulják a gyerekek, hogy melyik csónakban, kikkel fognak együtt evezni az öt nap alatt.)

Séta Dunavarsányban

Vacsorafőzés, vacsora

Zuhanyzás, tisztálkodás

Takarodó

Augusztus 11. (kedd)

Séfek ébresztője mosakodása, reggeli készítés

Ébresztő

Reggeli torna, mosakodás, pakolás

Reggeli

Mivel eső miatt nem tudtunk továbbindulni vetélkedő, daltanulás („Szellő zúg távol” szövegének és dallamának megtanulása), elméleti kvíz (környezetvédelem, vizes ismeretek), Activity

Ebédkészítés, ebéd

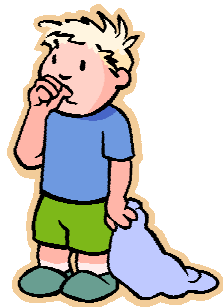
Táborbontás, bepakolás a kenekba, indulás Dunaharaszttiba

Érkezés Dunaharaszttiba, kipakolás, táborállítás

Vacsorafőzés, vacsora

Zuhanyzás, tisztálkodás

Tábortűz, éneklés, takarodó

Augusztus 12. (szerda)

Séfek ébresztője, mosakodása, reggeli készítés
Ébresztő, reggeli torna, mosakodás, pakolás
Reggeli

Szabadprogramok és játékok (hernyójárásban szlalomozás, labdarugdosás szlalomban, labda két fej között, üvegadogatás, vízhordás, lábak alatt átbújás, mutogatós activity, dalolás gitárkísérettel, élménybeszámoló írás)

Ebédkészítés, ebéd
Evezés a közelben (A gyerekek elindultak, hogy a közelben lévő mellékágban a „kalózkodók hajóira” leljenek. A már összeszokott csapatok két-két csónakkal vágtek neki a kalandnak.)
Séta Dunaharaszttiban
Vacsorakészítés, vacsora
Zuhanyzás, tisztálkodás
Tábortűz, éneklés, takaródó

Augusztus 13. (csütörtök)

Séfek ébresztője, mosakodása, reggeli készítés

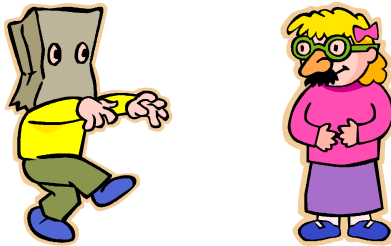
Ébresztő, reggeli torna, mosakodás, pakolás

Reggeli

Vetélkedő (természetismereti keresztrejtvény, papírhajó színezés, természetismereti kvíz)

Ebédkészítés, ebéd

Készülés az esti „Ki-Mit-Tud”-ra (A tábor első napján megkértük a gyerekeket, hogy készüljenek valami produkcióval a táborzáró „kalózbálra”, ezt ők komolyan is vették és lelkesen készültek.)

Labdajátékok (kidobó, röplabda, foci)

Vacsorakészítés, vacsora

Zuhanyzás, tisztálkodás

Táborzáró „kalózbál” (Rövid köszöntő után énekléssel nyitottuk meg táborzáró programunkat. Néhány dal után kezdődött a „ki mit tud”, amit a gyerekek már nagy izgalommal vártak. Majdnem minden gyerek készült valamivel csoportos vagy egyéni formában. Volt a palettán énekes, versmondó, táncos, kártyamutatványos, hangutánzó produkció. A gyerekek nagyon élvezték, hogy megmutathatják előadásukat, valamint egymás produkcióját is örömmel fogadták, a félénkebb társaikat bíztatták, tapsoltak nekik és az elismerés se maradt el a mutatvány végeztével. Azért, hogy a gyerekek érezzék, hogy a felnőtteknek is sokat jelent ez a búcsú este, a felnőttek is készültek egy kis meglepetés műsorral.)

Takarodó

Augusztus 14. (péntek)

Séfek ébresztője, mosakodása, reggeli készítés

Ébresztő, reggeli torna, mosakodás, pakolás

Sátorbontás

Reggeli

csónakok bepakolása, indulás Csepelre (Napsütéses időben indultunk, majd körülbelül fél óra elteltével esni kezdett. Egy közeli híd alatt megvártuk, míg csillapodik egy kicsit az eső és utána indultunk tovább, de utunk során még többször eleredt. Azért, hogy a Molnár-sziget mögötti gyönyörű Duna-ág ne maradjon ki a programból, ezen a gazdag madárvilágú ágon eveztünk végig. Útközben jutott idő egy kis mókázásra is, az összes kenu egymás mögé állt, összekötöttük őket, és az első vontatta az összes többi.)

Megérkezés Csepelre, csónakok kipakolása, csónakmosás (Az esőben való evezés szokatlan, de mégis élmény volt a gyerekeknek. Fáztak, ezért a kipakolás és a hajók elmosása lassabban haladt, de utolsó nap lévén nem kellett kapkodnunk.)

Ebédkészítés, ebéd

Kérdőívek kitöltése (A táborral, tudásismeretük bővülésével, társadalmi kapcsolataikkal kapcsolatos kérdőívek kitöltésére került sor, míg frissek voltak az élményeik.)

„Ki-Mit-Tud” ismétlése (Közkívánatra, és így még jó videofelvételek is készültek a gyerekek produkcióiról.)

Eredményhirdetés, jutalmazás, értékelés (Összesítettük a csapatok egész héten nyújtott eredményeit és mindenki megkapta jól megérdemelt jutalmát.)

Hazaindulás

Az ötnapos integrált vízitúra tapasztalatai:

A szülők adatainak frissítése ellenére is volt, akit a megadott telefonszámon nem lehetett elérni, így mivel nem kaptunk információt néhány gyerek távolmaradásáról - feltételezve, hogy késve érkeznek - az indulásra kész csoportot várokoztattuk.

A gyerekeknek nem okozott problémát, hogy először találkozott a két csoport egymással, hamar, már az odautazás során, a buszon megbarátkoztak. A közös programokon segítették, biztatták egymást, már az első napokban teljesen elvegyültek egymás között.

A gyógypedagógusok javaslatára a tervezettnél több kötetlen szabadidőt hagytunk a programok között, ami jól segítette az ismerkedést, a barátságok kialakulását, elmélyülését.

A játékos kalózvadász feladatoknál a gyerekek figyelmesek voltak, ügyesen dolgoztak kis vegyes csoportokban, jól osztották szét maguk között a feladatokat.

Az evezés is meglepően jól ment, kitartóak voltak, jó ütemben haladtunk. Nem okozott gondot a csónakokban az eltérő erőnlét, mivel lekötötte figyelmüket a közös

éneklés, a nagy beszélgetések, vagy a madárvilág megfigyelése.

Többen most először voltak több napig távol a szüleiktől. Sokuknak újdonságot jelentett az önállóság megtapasztalása, hogy nem pakol senki utánuk, hogy saját maguknak kell a vállalt feladatokat elvégezni, hogy segíteni tudnak az ételek elkészítésében, és az hogy nekik kell az étkezések után elmosogatniuk saját edényeiket, evőeszközeiket.

Úgy láttuk mindannyian lelkesen végezték az új kihívást jelentő tevékenységeket, örömmel töltötte el a gyerekeket a sikerélmény, társaik elismerő dicsérete.

Némi nehézséget okozott a helyszínek közös helyiségeinek kapacitása, így a tervezetnél lassabban zajlottak a reggeli és esti tisztálkodások.

Az esti „elcsendesedés” is mehetett volna gördülékenyebben, ha nagyobb területek állnak rendelkezésünkre a sátorveréshez, így sajnos a közelség kedvezett a hanghullámok terjedésének és sokszor zavarták egymás pihenését az új élményeiket megbeszélő táborozók.

Integrált foglalkozások, az őszi iskolakezdéstől, heti rendszerességgel mindkét gyerekcsoport közös részvételével.

Az ötnapos integrált vízitúra után néhány hetes szünetet tartottunk a programban, hogy a gyerekeket ne akadályozzuk az iskolakezdésre való felkészülésben, valamint, hogy mi is előkészülhessünk a szeptemberben induló integrált programokra.

Ezen programokon a sajátos nevelési igényű és a többségi csoport tagjai már együtt vettek részt. Amíg az időjárás engedte, a csónakházban tartottuk a foglalkozásokat, hogy kihasználhassuk a szabadtér előnyeit.

Az időjárás rosszabbra fordultával, a programokat abban az iskolában tartottuk, ahol a gyerekek többsége tanul. Ezeken a foglalkozásokon a kalózvadász történet folytatásaként, a gyerekek „hajótörést szenvedtek és egy lakatlannak hitt szigetre vetődtek”. A szigeten különféle kalandokat éltek át és mindenféle problémákat, feladatokat oldottak meg a „túlélésért”.

Az őszi-téli integrált programok:

1. foglalkozás:

Evezés, elméleti ismeretek felelevenítése

Foci, kidobó

2. foglalkozás:

Evezés

Hajózási szabályzat ismeretei és csomók kötése

3. foglalkozás:

Evezés

Játékos vetélkedő (Dióhordás, Karikán átbújás,
Szívószállal gumicukor átadás, Csoki evés
kesztyűben)

4. foglalkozás:

Uszoda (200 m leúszása, játékok)

5. foglalkozás:

Evezés

Fizikai erőnlét ismételt felmérése

6. foglalkozás:

„Évadzáró”

Utolsó vízre szállás

Játékos vetélkedő

„Zsákbamaczka”

Kalózvadász „avatás”

Fényképnézegetés (programsorozatunk addigi képei)

7. foglalkozás: (utolsó csónakházi foglalkozás)

Csónak karbantartási munkálatok (csiszolás)

8. foglalkozás:

„Lakatlan-szigetre vetődnek”

Játékok (a sziget szétdarabolt képét össze kell rakni,
„Robinsonok iskolája”, A Robinsonos játék helyes
megfejtését ki kell vágni és egy kincses ládába
beragasztani)

Maradék időben nyári képek nézegetése

9. foglalkozás:

„A sziget felderítése”

Játék (Törzsfőnök nevének összegyűjtése, Törzsfőnök
névének tanulása, Apály-dagály)

10. foglalkozás:

fél óra tornatermi mozgás

Hajók hangjelzéseinek tanulása

„Betegség a szigeten”

Játék (almahámozó verseny, gyümölcs vadászat,
gyümölcsevő verseny)

11. foglalkozás:

fél óra tornatermi mozgás

Állatok lábnyomainak megismerése

„Üzenet érkezik”

Játék (horgászat, palackposta érkezik)

12. foglalkozás:
fél óra tornatermi mozgás
Napóra működésének és használatának megismerése
„Vadászat a szigeten”
Játék (nyomkövetés, darts)

13. foglalkozás:
fél óra tornatermi mozgás
„Mikulás érkezik a szigetre”
Játék (csokimikulás evő verseny, szaloncukor válogatás,
Mikulás rajzoló verseny, célba dobás)

14. foglalkozás:
fél óra tornatermi mozgás
„Időmérés a szigeten”
Játék (napóra készítés, vízlelőhely keresés, babválogatás,
hajók hangjelzések felismerése)

15. foglalkozás:
fél óra tornatermi mozgás
„Tűzvigyázás a szigeten”
Játék (pingpong labda fújás, körben gyertya fújás,
szöcskelabda tartás kanálban)

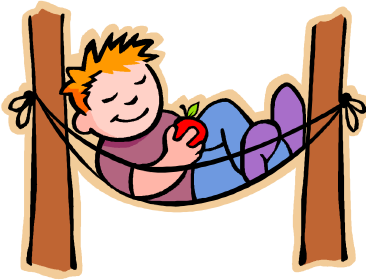
16. foglalkozás:
Bowling kupa

17. foglalkozás:
Nyári élmények felelevenítése, fényképek nézegetése

18. foglalkozás:
Activity

19.-20. foglalkozás:
Játékos vetélkedő (tejföllel etetés, eszperente nyelven
versírás, cérnaevés, kártyaátadás, hangkiadás)

Az őszi-téli integrált programok tapasztalatai:

Azt tapasztaltuk, hogy az egész napos tanulás után sok a gyerekeknek a két órás folyamatos koncentráció, ezért bevezettük, hogy a foglalkozások elején fél órát a tornateremben játszanak, utána pedig pihenésként a „túléléshez” szükséges érdekességekről meséltünk nekik, amit majd a későbbiekben alkalmazni tudnak.

Az iskolakezdés után nehéz volt a gyerekeket összeszedni a foglalkozásokra (Új tanév – minden új időpontban /szakkörök, különórák, stb./). Sok gyereknél ezek keresztették az általunk még előző tanévben rögzített időpontot.)

Az előző tanévben nyolcadikos gyerekek elkerültek a város iskoláikból más városok középiskoláiba, így nem tudtak hazaérni a foglalkozásokra.

Ha mód van rá, a téli foglalkozásokat tartsuk a résztvevők számára semleges helyen, mert mi azt tapasztaltuk, hogy az iskolai környezet nem a legmegfelelőbb ehhez.

3. Eredmények...

A programsorozat tervezésekor az alábbiakat tűztük ki célul:

1. Programokba bevont fiatalok száma: 60 fő

Ezt nem sikerült teljesítenünk, csak ötven fiatal tudunk bevonni. Ezt annak tudtuk be, hogy mind a többségi, mind pedig a sajátos nevelési igényű fiatalok körében új dolog az integráció és a gyerekek, valamint a szülők többsége is félti ettől a gyerekét.

2. Fejlesztő foglalkozásokon résztvevők száma: 40 fő

A lemorzsolódás után sikerült megtartanunk ezt a számot, bár az őszi-téli integrált programoknál kicsit csökkent ez, de azt a nem túl ideális helyszín választásunknak, (mint a későbbiekben kiderült) valamint a gyerekek középiskolába kerülésének tudtuk be. A téli találkozásainkat abban az iskolában tartottuk, ahova a résztvevők többsége jár, emiatt nem tudunk olyan felszabadult légkört kialakítani, mint a csónakházban.

3. Őszi-téli integrált programok száma: 20

Sikerült mind a húsz foglalkozást megtartanunk. Az utolsó négy foglalkozáson egyesületünk régi tagjai is részt vettek. Így a programsorozatban résztvevő gyerekek megismerhették őket is. Ezt azért tartottunk fontosnak, mert a következő évadban velük együtt tudnak programjainkban részt venni.

4. Szakmaközi kapcsolatok kialakulása: 4

A projekt során sikerült négy új együttműködő partnert találnunk.

A felmérések tapasztalatai...

A gyerekek tudásának és egymás közötti kapcsolatainak mérésére kérdőíveket használtunk, amiket a program ideje alatt többször kitöltöttek.

A kérdőívek összeállításánál törekedjünk az egyszerű kérdésekre, arra, hogy ne legyen túl hosszú, valamint inkább feleletválasztós kérdések legyenek.

A kérdőívek

Sokszor a gyerekek válaszai ellentétben voltak, ami nehezítette a kérdőívek kiértékelését.

A gyerekek többsége hajlamos volt az első alkalommal olyanra rámondani, hogy ért hozzá, amiről nem tudta pontosan mi is az, vagy nem tudta mihez viszonyítani abban való jártasságát.

Válaszokból kiderült, hogy az általunk átadni kívánt „vizes mesterség” tudnivalóit többnyire elsajátították, új barátságokat kötöttek, és ami a legfontosabb, elfogadta a két csoport egymást.

Fizikai erőnlétüket két módon mértük:

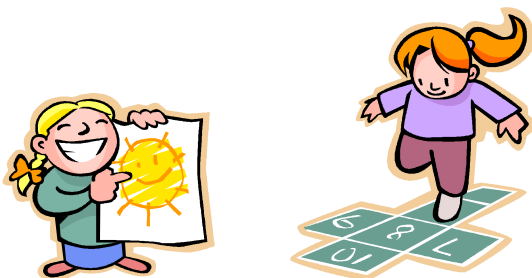
Egyrészt az uszodában, azzal, hogy le tudnak-e úszni 200 métert, illetve, hogy mennyi idő alatt teljesítik az 50 méteres távot. Másrészt fizikai erőnlét felméréssel, ami tartalmazott fekvőtámaszt, guggolást, felülést, futást.

Mindkét mérést elvégeztük a projekt különböző pontjain. Sok gyereknél a program végére erős javulás mutatkozott.

Riportok...

Szülők mondták...

Egyik gyógypedagógus a programsorozatban résztvevő gyerekek szüleit megkérdezte, hogy ők milyenek látták a programokat és abban gyermeküket. A velük készített riportok alapján készült az itt következő kis összeállítás.

„Két kislány édesapja elmondta, hogy nagyon örült, amikor megtudta, hogy lányai egy „normális” elfoglaltságot találtak maguknak szabadidejükre. A szülők a közelmúltban váltak külön, ami nagyon megzavarta a gyermekeket. Apa szívesen hozza lányait, mert látja, hogy itt csak jót tanulnak. Ha nem így lenne, nem engedné, hogy járjanak. A család anyagilag nem tudja megfizetni a lányok táboroztatását, ezért külön hálával tartoznak ennek a programnak.

A lányok nagyon szeretnek járni, érdekesnek találják a programokat, megszerették a programban dolgozó felnőtteket, kötődnek hozzájuk. Az apának is nagyon tetszik az az összefogás, törődés, amit itt tapasztalt. A lányok sokat meséltek az evezésről, a versenyekről, a feladatokról, a sátorozásról. Nagyon jól érezték magukat valamennyi programon. Sok baráttra, kedves, segítőkész, megértő felnőttre találtak, ami számukra most nagyon fontos volt.”

„Egy kisiú édesanyja az iskolában hallott a flottillánál induló programról. Azért jelentkezett, mert szeretne volna, ha gyermeke más közösségben is megtalálja a helyét, ha más gyermekekkel és felnőttekkel is megismerkedik. Szerette volna, ha gyermeke számára kicsit kinyílik a világ

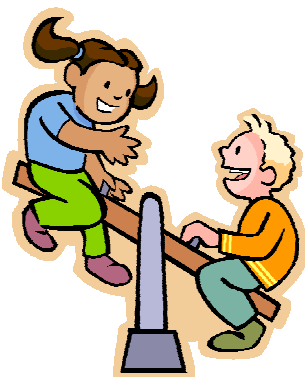
A kisiú egy nagyon kicsi, zárt csoportban tölti a mindennapjait. Mássága miatt szülei és nevelői féltő gonddal vigyáznak rá, s talán a kelleténél jobban óvják. Az idején édesanyja úgy gondolta, hogy kisiú már nem olyan kicsi, de még nem túl öreg ahhoz, hogy megszeressen, megszokjon egy új közösséget, hogy be tudjon illeszkedni egy számára addig teljesen idegen napirendbe, s hogy megismerkedjen egy új sporttal, illetve különféle vízi és vízparti munka-és játék tevékenységekkel. A kezdeményezést azért találta nagyon szimpatikusnak, mert szakemberek segítik a mindennapi munkát, jelenlétükkel biztosítva a szülőket arról, ha valamilyen gond lenne sajátos nevelési igényű gyermekükkel, akkor ők azonnal segítenének. Fontosnak tartotta a vegyes csoportokat, hiszen gyermeke eddig csak sajátos nevelési igényű tanulókkal találkozott. Örült a lehetőségnek, hogy többségi iskolások is lesznek a programsorozatban. Egy cseppet sem izgult, mert meg volt győződve róla, hogy nagyon jó a kezdeményezés, látta, hogy milyen jól szervezett, milyen jól előkészített, tudatos munka folyik, s tudta, hogy a szakemberek is biztosítva vannak, így semmi sem indokolja, hogy izguljon. Azt tapasztalta, hogy itt mindig nagyon barátságos a légkör, a csoportban mindenki együtt, közösen dolgozik, s így a gyerekek is jobban megtanulják a különböző tevékenységeket.

A kezdetektől biztos volt a sikerben. Nem is értette, hogy mi miért aggódnak. A kisiú is a világ legtermészetesebb módján vett részt valamennyi programban. Nagyon lelkes volt. Minden nagyon érdekelt és addig nem adta fel, addig nem hagyta abba, addig gyakorolta az adott

feladatot, amíg meg nem oldotta. „Nem adom fel!” – vált szállóigévé. S így tett valamennyi tevékenységnél. Kisgyermek lévén ez igen becsülendő, példaértékű jellemvonás.

A kisiú nem aludt még soha, a szüleitől távol. Talán ez okozott egy kis izgalmat, de a sátorbeosztás láttán anyuka teljesen megnyugodott.

Ő volt a tábor kedvence. Minden fiatal és idősebb felnőtt szívesen beszélgetett vele, amikor egy kicsit távol szeretett volna lenni a zajos csoporttól. Talán csak ennyi volt, amiben külön foglalkozást igényelt a többiektől, de ezt mindannyian szívesen vállaltuk. Minden egyéb feladatnál, evezésnél, munkában, játékban a csoportjával volt és a csoportjának aktív, igen ügyes, hasznos tagja volt. A szülők elmondták, hogy nagyon sokat változott a kisiú. A tábor után egy fél délután be nem állt a szája, sokat mesélt, hogy mi mindent látott a Dunán, milyen állatokkal találkozott, mit énekelt, és mi minden történt vele. A gyermekekkel való kapcsolata kinyílt, már nem fél ismeretlen gyermekektől, nem fordul el tőlük, nem rezzen össze. Tudja kezelni a váratlan helyzeteket is. Fizikálisan is sokat erősödött, fejlődött. Közlékenyebb, nyitottabb, oldottabb, barátságosabb, bátrabb lett. Az evezést annyira megszerette, hogy már a család is evezni jár szabad hétvégéiken. Remélik, hogy jövőre is folytatódik ez az igen nagyszerű kezdeményezés.”

„Egy másik fiú édesanyja elmondta, hogy a Szülők Fóruma Egyesületben hallottak a Flottillánál induló programról. Nagyon tetszett mindkettőjüknek a felhívás és azonnal jelentkeztek.

Már első alkalommal, mikor meglátták a csónakházat és környezetét, a programon részvevő gyerekeket, felnőtteket és fiatal segítőket, már akkor is minden nagyon megtetszett nekik. A fiú szívesen járt valamennyi foglalkozásra, várta a szerda délutánokat, ahol mindig nagyon jól érezte magát. Édesanyjának sokat mesélt az itt töltött órákról. Elsősorban az tetszett neki a legjobban, hogy a gyerekek és a felnőttek itt milyen kedvesek. Az iskolában, ahová Ő jár, sokat csúfolják, bántják. A programok közül az evezést élvezte a legjobban, de a közös játékokon is szívesen részt vett.

Elérkezett a táborba indulás napja. A fiú, hallani sem akart róla, hogy édesanyja nélkül aludjon akár csak egy estét is. Az előző évben rossz élménye volt egy iskolai táborban és ezért nem akart elmenni semmilyen ott alvós táborba se. Édesanyjának sikerült meggyőznie, hogy legalább próbálja meg, hiszen eddig milyen jól érezte magát ebben a közösségben. Sikerült is rábeszélnie. Az elválás, a búcsúzkodás is nehéz volt, s bizony az első este el is pityeregte magát. Aztán hamar megvigasztalódott és talán ő volt az egyik gyermek, aki a legjobban érezte magát a táborban.

Édesanyja hálás ezért a táborért, hiszen egy önálló, testben s lélekben megerősödött gyermeket kapott vissza. A fiút idáig anya mindenben kiszorgálta, hiszen betegségéből kifolyólag bal oldala nagyon gyenge, ügyetlen. A táborban az első nap kapott csak segítséget, de később ezt nem igényelte. Mindent önállóan akart csinálni, mint a társai. Egyenrangú akart velük lenni, s ez sikerült is. Hihetetlen akarateréje, kitartása van, s ezt sokszor jól hasznosította.

Az édesanya elmesélte, hogy hihetetlen volt számára is a változás, amit gyermekénél tapasztalt. Ezt nem csak ő, hanem a fiúval foglalkozó szakemberek is észrevették. Kiemelte, hogy a gyógyúszáson a tanár bácsi mennyire megdicsérte, hogy milyen ügyes lett a bal keze. Sokkal

gyakrabban és sokkal jobban használja, mint eddig. A fejlődés óriási, amire ő is bátran építhet fejlesztő munkájában. Ismeretlenül is üdvözölte a csapatot és további jó munkát kívánt és hasonló jó eredményeket.”

„Ez a 16 éves sajátos nevelési igényű fiatalember eddig még soha nem volt táborban, mert rendszeresen kell gyógyszert szednie és emiatt sem a szülei nem engedték, sem a táborvezetők nem vállalták. Most is csak azért csatlakoztak ehhez a programhoz, mert a fiatalember osztályfőnöke vállalta, hogy figyel a fiúra és éjszaka is vele alszik, s így biztosan nem lehet semmi gond. Szerencsére nem is volt. A mindig visszafogott, kicsit magányos fiú barátokra talált és nagyon élvezte a programokat.

Az édesanya elmondta, hogy nagyon örül, hogy fia részt vehetett ebben a programban. Szeptembertől egy új iskolába, egy új közösségbe fog járni, s ez a tábor egy igen jó lehetőség arra, hogy megtanuljon beilleszkedni, önállóbb, bátrabb legyen. Édesanya elmondta, hogy tudja, hogy helytelenül teszi, amikor mindent megcsinál otthon fia helyett, de még mindig nagyon félti. Örül, hogy a táborban fia önállóságot tanult, hogy ügyesen, a többiekkel együtt sokféle munkatevékenységet végzett, mosogatott, rendben tartotta a ruháját, reggelit, uzsonnát készített, segített az ebédnél, sátrat állított, elkészítette az alvóhelyét, evezett, örködött, stb. A táborban fejlődött kitartása, akaratereje, általános fizikai állapota.

Otthon a család sokat izgult, míg távol volt a fiú. Hiányzott mindenkinek, de nagyon kellett már, hogy végre leváljon az otthon biztonságától és sok mindent önállóan is megtapasztaljon, saját lábára álljon.

Mindezért hálával és köszönettel tartozik a család mindenkinek, aki részt vett ebben a programban.”

Gyerekszáj...

Nem csak a szülőket, hanem a gyerekeket is megkérdezte a gyógypedagógus élményeiről, tapasztalataikról, benyomásairól.

„Sokat beszélgettem sajátos nevelési igényű tanítványaimmal a táborról, a programokról.”

/a programsorozatot segítő gyógypedagógus/

„Egyik lány elmondta, hogy neki a legjobban az 5 napos tábor tetszett, mert itt végre együtt lehetett éjjel-nappal a barátaival, a csapattal. A közösség kicsit felszabadította, sokkal bátrabb, barátságosabb lett. Régebben soha nem mert szerepelni, pedig már hívták táncolni, énekelni, szavalni, de nem mert. Itt végre felszabadultan, bátran megmutatta, hogy mit tud. Meg mert mutatni magát, hiszen mindenki ismerős volt, nem idegenek előtt kellett szerepelni.

Nagyon örült a Flottillás fiúknak is, mert nagyon kedvesek, barátságosak, közvetlenek voltak vele és mindenki mással is. Soha nem volt még sátortáborban, a szülei nem tudták befizetni. Most nagyon boldog volt, hogy elengedték. Szívesen venne részt máskor is ilyen táborban.”

„Egyik fiú mesélte, hogy édesanyja azt mondta, azért jöjjön erre a programra, mert ez egy nagyszerű kikapcsolódási lehetőség, itt sokat fog tanulni, erősödni. Az evezés nagyon jót fog tenni háterősítésére, s így gerincferdülése sokat javulhat. Nagyon jól érezte magát. Csak a reggeli tornával voltak problémái. Szívesen evezett volna még többet, de összességében minden ok volt.”

„Egy másik kicsit idősebb fiú elmondta, hogy nagyon örült a lehetőségnek, hiszen szülei nem tudták volna elengedni sehová rossz anyagi helyzetük miatt. Nagyon örül, hogy evezhetett, hogy vezér evezős lehetett, s hogy sokat segíthetett a kormányosoknak. Mindenféle fizikai kihívást nagyon szeret, de az evezés különösen tetszett neki, hiszen nem zárt teremben, hanem a Dunán tölthette az időt. A jó levegő, a gyönyörű tájak, a sok új barát, mind-mind örökre megmarad az emlékeiben. A sok hasznos ismeretnek pedig biztosan hasznát veszi majd felnőtt életében.”

A megvalósítók szemszögéből...

Könyvünk első lapjai egyikén talált a kedves olvasó néhány rövid vallomás részletet azok tollából, akik ott voltak a gyerekekkel a programok során. Álljon itt mindegyikük teljes írása!

„A szülőkkel való beszélgetésekből kiderült, hogy a szabadidő hasznos eltöltése mellett szerették volna, ha gyermekük az iskolai közösségen kívül más csoporthoz is tartozik, más gyerekekkel is találkozik, barátkozik. A többségi iskolába járó szülők egyetértettek a program egyik fontos céljával, hogy már gyermekkorban találkozzanak sérült fiatalokkal, fogadják el őket és segítsék, támogassák, amiben segítségre szorulnak.

A sajátos nevelési igényű gyermekek szülei nagyon örültek az integrált csoportnak, a sok fiatal flottillás fiúnak, a lehetőségnek, hogy tőlük sok hasznos dolgot tanulhatnak. Többen elmondták, hogy a leghatékonyabb, legmaradandóbb tanulásnak az egymástól való tanulást tartják, s ezért örömmel veszik, hogy gyermekük sok jó példát is lát az itteni fiataloktól. Elsősorban fiús anyukák örültek a sok férfi mintának, a fiús tevékenységeknek, hiszen egyre kevesebb alkalom nyílik fiú gyermekeiknek ilyen élményekre.

Valamennyi szülő jónak tartotta ezt a programot, nagy segítség volt a gyermekek nyári elhelyezésében, szabadidejük megszervezésében. Hasznosnak tartják az itt megszerzett tudást. Voltak, akik barátra találtak. Sokan szeretnék jövőre is részt venni hasonló programon, s ha lehet, minél többet vízen lenni.”

/a programsorozatot segítő gyógypedagógus/

„Az egész program egyik meghatározó eseménye számomra egy nagyon esős nap volt, a csónakházban töltött két hét egyikén. A körülmények nem igazán voltak meg ahhoz, hogy egy felhőtlen, vidám napot töltsünk el

együtt, és ez már az első pár perctől látszott. Az eső második napja zuhogott, az idő hűvös a szél pedig egyenesen hideg volt. Mindennek ellenére úgy döntöttünk, hogy nem telhet el nap egy kis vizeskedés nélkül.

A srácok mit ne mondjak nem voltak elragadtatva az ötlettől, de mégis a már begyakorolt mozdulatokkal készültek a vízreszálláshoz. Előkerült a két kék kenu, akinek kellett annak a mentőmellényt is felcsatoltuk, és természetesen mindenki esőkabátba bújt. Pillanatok alatt a vízen voltunk és elindultunk be a sűrűjébe.

Eleinte a saját szórakoztatásunkra kezdtünk el énekelni egy a kicsik által addig még nem ismert dalt. Legnagyobb megdöbbenésünkre akkora sikere volt, hogy már-már követelték a szöveg elhelyezését a „daloskönyvükben”. Ettől a pillanattól erősen kezdett pozitív irányba hajlani a történet. A levonuló árhullám miatt nagyon gyors volt a sodrás, és ebben láttuk meg a lehetőséget, hogy még érdekesebbé tegyük a srácok számára ezt az esős délelőttöt. Beavattuk őket az evezés újabb izgalmába, miszerint nem csak az lehet szép az egészben, hogy süt a nap, csillog a vízfelszín, és békésen haladunk célunk felé, hanem akár az ellenkezője is. Bekormányoztuk a hajókat a fák között nagyon gyorsan hömpölygő sodrásba, és kezdetét vette a „kaland”. Az első reakció a legnagyobb döbbenet volt, de pillanatok alatt meglátták az egészben az izgalmat, eddigi találkozásainkhoz képest meglehetősen komolyan vették a feladatot. Ez talán köszönhető volt többek között annak is, hogy megérezték a dolog komolyságát, veszélyét, hogy most nagyon észnél kell lenni. Senkit sem zavart ha bele-bele csúszunk egy bokorba vagy olykor a felfröccsenő víz nyakig terített is be minket, hisz már így is bőrig áztunk, esőkabátunk csurom sár volt. Amikor kimerült a csapat

visszamentünk a tárolóhoz, felvittük és elmostuk a kenukat és lepihentünk.

Meleg teával a kezemben, a tömeg által követelt Gólyagólya című dalocska szövegét írtam le egy lapra, és hallgattam miként meséli az egyik csapat a másiknak az élményeket, izgalmakat, és nagyon nagy elégedettséggel töltött el, amikor megkérdezték: „Ugye megyünk megint?” Ezért az egy napért már megérte minden addigi fáradalom.”

/egy önkéntes segítő srác/

„Izgalmakkal teli hét volt számomra az integrált túra hete. A csapattal igazán csak akkor ismerkedtem meg, így nemcsak a kormányosi feladatok, de a sok új arc is kihívást jelentett. Ennek ellenére nagyon élveztem az egészet. Különösen jó érzéssel töltött el, amikor azt láttam, hogy az összes gyerek együtt játszik – valami fogócskát, nem nagy cucc – ilyenkor azt gondolhatja az ember, hogy igen, elérte a program a célját. Titokban megveregetné azoknak a vállát, akiknek a legtöbb munkája van benne, hogy mindez megvalósulhatott.

Szerintem mindenki kedvence mégis a záró tábortűz volt. A legvidámabb csapatprogram, amikor mindenki együtt van és énekel és a leginkább visszahúzódo kisfiú a legboldogabb, mert őt is befogadják. És ha ezt a szívből jövő mosolyt valaki látja, vele mosolyog. Pedig állítottunk sátrat kis kertbe, borultunk majdnem a Dunába, éjszaka örködnünk is kellett és még esőben is eveztünk. A lényeg, hogy együtt tettük, megkülönböztetések és ujjal mutogatások nélkül. Szerettem ezt a pár napot, és ha tehetném, újra segítenék egy ilyen túrán.”

/egy önkéntes segítő lány/

4. Köszönetnyilvánítás...

EGÉSZ ÉS RÉSZE

VÍZI ÉS VÍZPARTI FEJLESZTŐPROGRAM

Köszönjük mindenkinek, aki szorított, drukkolt a programsorozat sikeréért!

Köszönjük a Norvég Civil Támogatási Alapnak, hogy anyagi erőforrást biztosított programsorozatunkhoz.

Köszönjük a Norvég Civil Támogatási Alap együttműködő szervezeteinek, **az Autonómia Alapítványnak és** munkatársainak **Nun Andrásnak, Tóth Fruzsina Rozinának,** valamint **az Ökotárs Alapítványnak és** munkatársának **Csöli Virágnak,** segítő támogatását.

Köszönjük Dr. Nagypatakiné Hajzer Annának, programsorozatunk védnökének folyamatos szakmai segítségét és közreműködését a pályázatírásban.

Köszönjük a Dunai Flottilla Gyermekek és Ifjúsági Egyesület azon **tagjainak** munkáját, akik részt vettek a pályázatírásban.

Köszönjük

Százhalombatta Város Önkormányzatának, Vezér Mihály polgármester úrnak, az Oktatási, Művelődési, Idegenforgalmi és Sport Bizottságnak, valamint annak elnökének **Szabó Zoltán úrnak és** városunk Sportreferensének, **Macsali Róbert úrnak,** hogy erkölcsi, anyagi és technikai támogatást nyújtottak programsorozatunkhoz.

Köszönjük a Szákom Kft.-nek és Valkay György ügyvezető úrnak és munkatársának **Tápai Mónikának,** hogy technikai segítséget nyújtottak az akadálymentes vizesblokk építésénél.

Köszönjük a százhalombattai Arany János Általános Iskola és Gimnázium Eltérő Tantervű Tagozatán tanító gyógypedagógusoknak, **Dömötörné György Juditnak, Gedei Anikónak és Megyesiné Takó Irénnek**, hogy szakmai segítséget nyújtottak az előkészítésben és az utómunkálatok során, valamint a program lebonyolításában nyújtott kiemelkedő munkájukat.

Köszönjük az Arany János Általános Iskola és Gimnázium igazgatónőjének, **Dr. Horváthné Dr. Hidegh Anikónak**, hogy intézménye együttműködött velünk a programsorozat megvalósítása során.

Köszönjük a Szülők Fóruma Egyesületnek és az egyesület vezetőjének, **Schmidt Mónikának**, hogy intézménye együttműködött velünk a programsorozat megvalósítása során.

Köszönjük a Dunai Flottilla Gyermekek és Ifjúsági Vízitúra Egyesület ifi- és felnőtt vezetőinek, **Gáspár Botondnak, Grozdits Csabának, Karácsony Ákosnak, Lehel Dánielnek, Malomsoki Anita-nak, Miklós Klárának, Palásti Genovévának, Szatmári Gabriellának, Tóth Ákosnak, Tóth Szabolcsnak, Urbán Dánielnek** a program lebonyolításában nyújtott kiemelkedő munkáját.

Köszönjük a dunavarsányi 1270. sz. Nautilus Vízicsapatnak, a dunaharaszti DMTK Evezős Szakosztálynak és a csepeli Budapesti Ifjúsági Flottának, hogy az ötnapos integrált vízitúránkhöz csónakokat és táborhelyet biztosítottak, valamint, hogy segítették a csónakok szállítását. Végül, de nem utolsó sorban **köszönjük minden szülőnek**, aki ránk bízta gyermekét **és minden gyereknek**, aki részt vett a programsorozaton.

Százhalombatta, 2010. február

Gärtner Zsuzsanna
projektmenedzser

Dunai Flottilla Gyermekek és Ifjúsági Vízitúra Egyesület
2440 Százhalombatta, Hóvirág u. 6.

Internetes oldal: <http://duf.vilaga.hu>
Elektronikus levélcím: duf@freemail.hu

